

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: **M. J.**

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje, IČO: 70890366, odbor dopravy a
silničního hospodářství, Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň**

**v řízení o žalobě ze dne 9. 6. 2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2023, č. j. PK-
DSH/3739/23**

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím Magistrátu města Plzně, Odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků, ze dne 21. 2. 2023, č. j. MMP/061886/23 (dále jen rozhodnutí správního orgánu I. stupně), byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni 31. 7. 2022 (dále jen silniční zákon), v souvislosti

s porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona, tím že dne 24. 5. 2022 v 08:53:53 hodin na vozovce pozemní komunikace v Plzni ulice U Seřadiště v úseku mezi křižovatkami s ulicemi K Dráze a Koterovská ve směru jízdy do centra byla zaznamenána vozidlu RZ: X. automatizovaným technickým prostředkem rychloměrem typu SYDO Traffic Velocity rychlost 82 km/h, po odečtení možné odchylky měření 79 km/h, a to v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, čímž řidič vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 19 km/h; dále přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. silničního zákona, v souvislosti s porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona tím, že dne 25. 5. 2022 v 16:11:13 hodin na vozovce pozemní komunikace v Plzni ulice U Seřadiště v úseku mezi křižovatkami s ulicemi Koterovská a K Dráze ve směru jízdy z centra byla zaznamenána témuž vozidlu automatizovaným technickým prostředkem rychloměrem typu SYDO Traffic Velocity rychlost 65 km/h, po odečtení možné odchylky měření 62 km/h, a to v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, čímž řidič vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 12 km/h; za což mu byla uložena pokuta ve výši 4 000 Kč a zároveň mu byla rozhodnutím uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce včasné odvolání, o němž bylo žalobou napadeným rozhodnutím rozhodnuto tak, že se dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odvolání zamítá a rozhodnutí správního orgánu I. stupně se potvrzuje.

II.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za neodůvodněné vzhledem k tomu, že získání a provedení důkazního prostředku týkajícího se změření rychlosti vozidla není v souladu s právními předpisy a porušuje evropské nařízení GDPR a z tohoto důvodu navrhl jeho zrušení. Žalobu odůvodnil tím, že nenamítá nic proti instalaci a nastavení stacionárních měřících zařízení externí firmou, ale nesouhlasí s napadeným rozhodnutím, pokud uvádí, že není nic nezákonného a neobvyklého, pokud externí firma vlastníku rychloměru zajistí jeho servis a údržbu. V napadeném rozhodnutí je uvedeno, že žalobci nepřísluší hodnotit, zda jsou dodržovány stanovy zákona o ochraně osobních údajů a není zřejmé, jak souvisejí žalobcovy projednávané přestupky s daty posbíranými rychloměrem a s jejich nakládáním. Toto vyjádření žalobce považuje za papalášské. Žalovaný se z žalobci neznámého důvodu odvolává na rozhodnutí NSS 9 As 185/2014-17, v němž je smlouva o mlčenlivosti se soukromoprávním subjektem týkající se dat z rychloměru a už jen touto smlouvou jsou zpochybněna tvrzení měst a obcí, že k datům posbíraným rychloměrem nemá nikdo nepovolaný přístup, což potvrzuje i NSS. Týká se to i rychloměrů města Plzně, kde podobná smlouva o mlčenlivosti s firmou SUPTel a.s. asi neexistuje, ale přístup k datům v rychloměru je reálný a to navzdory tvrzení správních orgánů všech stupňů.

III.

Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 27. 6. 2023 odkázal na rozhodnutí NSS č. j. 10 As 107/2018-36 ze dne 30. 5. 2018, dle něhož „*Instalaci a nastavení stacionárních měřících zařízení, jakož i údržbu software a hardware těchto zařízení, které jinak užívá obecní policie, mohou provádět třetí osoby. Není však přípustné, aby takováto třetí osoba měla jakýkoliv hmotný zájem na výsledcích měření stacionárního zařízení (§ 79a zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu)*“ Žalovaný se s ohledem na uvedené domnívá, že tento výrok lze modifikovat v tom

smyslu, že také servis přístroje a údržbu systému může provádět externí subjekt – firma.

4. Pokud žalobce vyjadřuje své výhrady k tomu, že je mu v rozhodnutí sděleno, že mu nepřísluší hodnotit, zda jsou dodržovány stanovy zákona o ochraně osobních údajů, pak je třeba uvést, že žalobce argumentaci žalovaného mylně interpretuje. Žalovaný totiž v napadeném rozhodnutí konstatoval, že jemu – tedy žalovanému a nikoliv žalobci – nepřísluší hodnotit, zda jsou dodržovány stanovy zákona o ochraně osobních údajů a odkázal žalobce na příslušné orgány státní správy. Žalovaný k uvedenému rozsudku NSS č. j. 9 As 185/2014-27 konstatoval, že sice kasační stížnost krajského úřadu skončila zamítnutím, nicméně z důvodu, že bylo zjištěno, že veškerou instalaci, údržbu a servis stacionárních radarů včetně jejich nastavení měl na starosti pronajímatel, tedy subjekt, který byl hmotně zainteresován na postihu řidičů za spáchané přestupky. V žalobcově případě však takové okolnosti měření rychlosti zjištěny nebyly.

5. Žalovaný k vyjádření předložil objednávky č. 4510049528 ze dne 13. 1. 2021 a č. 4510056003 ze dne 19. 10. 2021, na něž žalobce odkazoval v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Dle těchto objednávek město Plzeň objednalo u společnosti SUPTel a.s. údržbu systému Měření úsekové rychlosti a certifikaci úsekového měření, přičemž nelze hovořit o tom, že by uvedená společnost participovala na úkonech měření, což ostatně žalobce ani nenamítá. Zajišťování údržby systému a certifikace úsekového měření firmou SUPTel, a.s. jednoznačně nezakládá možnost přístupu k výsledkům měření a porušování evropského nařízení GDPR, jak namítá žalobce. Žalobce ani nepředložil žádnou relevantní argumentaci, jež by prokázala přístup některé soukromé firmy k datům rychloměrů získaných měření. V posuzovaném případě použité automatizované technické prostředky SYDO Traffic Velocity jsou ve vlastnictví města Plzeň a všechny výstupy z nich jsou zpracovávány Městskou policií Plzeň a následně Magistrátem města Plzně, Odborem správních činností, oddělením dopravních přestupků, a tudíž žádný soukromoprávní subjekt nemá přístup k datům posbíraným měřicími zařízeními. Žalobu proto hodnotí jako nedůvodnou a navrhl, aby byla zamítnuta.

IV.

Replika žalobce

6. Žalobce ve svém vyjádření ze dne 30. 7. 2023 namítl podjatost věc projednávající soudkyně s ohledem na obsah návrhu na přiznání odkladného účinku.

7. Usnesením NSS č. j. Nao 146/2023-37 ze dne 28. 8. 2023 bylo o vznesené námitce podjatosti věc projednávající soudkyně rozhodnuto tak, že z projednávání a rozhodování věci není vyloučena.

V.

Posouzení věci soudem

8. O věci samé soud rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s., neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

9. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

VI.

Rozhodnutí soudu

10. Žalobu soud neshledal důvodnou.

11. Žalobce namítal nesouhlas s tvrzením žalovaného, že není nic nezákonného ani neobvyklého, pokud externí firma zajistí vlastníku rychloměru jeho servis a údržbu systému a to v souvislosti s možným přístupem těchto soukromých firem k zaznamenaným datům projíždějících vozidel, neboť to není v souladu s právními předpisy a porušuje evropské nařízení GDPR.

12. Tuto námitku soud neshledal důvodnou.

13. V dané věci bylo prokázáno, že údržba systémů Měření úsekové rychlosti, rozpoznání RZ, detekce červené a certifikace úsekového měření v šesti úsecích v Plzni byla dle specifikace uvedené v Technických podmínkách pro plnění veřejné zakázky svěřena Statutárním městem Plzeň firmě SUPTel a.s.

14. Součástí správního spisu jsou mj. ověřovací listy silničních rychloměrů použitých při měření rychlosti vozidla řízeného žalobcem. Z ověřovacího listu č. 8012-OL-70613-21 ze dne 2. 12. 2021 vydaného Českým metrologickým institutem vyplývá, že vlastníkem silničního rychloměru typu SYDO Traffic Velocity vyr. č. GEMVEL0076, jenž byl použit při změření rychlosti vozidla řízeného žalobcem dne 24. 5. 2022 a z ověřovacího listu č. 8012-OL-70612-21 z 2. 12. 2021 rychloměru typ SYDO Traffic Velocity výrobní číslo GEMVEL0077, jenž byl použit při změření rychlosti vozidla řízeného žalobcem dne 25. 5. 2022, je Statutární město Plzeň, Městská policie, výrobcem je společnost GEMOS CZ, spol. s r.o. Provedené zkoušky měřidel prokázaly, že uvedené silniční rychloměry mají požadované metrologické vlastnosti, tedy že správně provádějí měření.

15. Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že není nic nezákonného ani neobvyklého, pokud externí firma vlastníku rychloměru zajistí jeho servis a údržbu systému přičemž nic takového, dle názoru žalobce, nevyplývá ani z rozhodnutí NSS č. j. 9 As 185/2014-27, na něž je v napadeném rozhodnutí odkazováno.

16. Soud při posouzení důvodnosti této námitky vycházel z toho, že instalaci, nastavení a údržbu stacionárních měřících zařízení (radarů), jež jinak užívá obecní policie, mohou provádět i třetí osoby, jež však nesmějí mít jakýkoliv hmotný zájem na výsledcích měření stacionárního zařízení. Pokud by soukromoprávní subjekt prováděl vlastní nastavení a údržbu těchto zařízení a současně byl hmotně zainteresovaný na výsledcích měření, pak by se jednalo o porušení ustanovení § 79a zákona o silničním provozu. (viz např. rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2018 č. j. 10 As 107/2018-36). Z uvedeného je zřejmé, že je v souladu se zákonem, pokud Statutární město Plzeň pověřilo instalaci, nastavením a údržbou systémů Měření úsekové rychlosti, rozpoznání RZ, detekce červené a certifikace úsekového měření v šesti úsecích v Plzni společnost SUPTel a.s., od níž předmětné rychloměry zakoupilo, neboť v řízení nebylo zjištěno a žalobce to ani netvrdil, že by tato společnost byla jakýmkoliv způsobem hmotně zainteresovaná na výsledcích prováděného měření rychlosti.

17. Žalobce dále namítal, že je reálné, že má uvedená společnost přístup k datům posbíraným rychloměrem, což dovozuje z výše uvedeného, v napadeném rozhodnutí zmíněného, rozhodnutí, v němž je zmíněna smlouva o mlčenlivosti uzavřená se soukromoprávním subjektem, jejímž předmětem jsou data z rychloměru, čímž jsou zpochybněna tvrzení žalovaného, že k datům posbíraným rychloměrem nemá nikdo nepovolaný přístup. Z tohoto pak žalobce dovozuje, že získání a provedení důkazního prostředku – výsledků měření rychlosti – není v souladu s právními předpisy a porušuje evropské nařízení GDPR.

18. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou. Žalovaný, jenž se touto otázkou zabýval v žalobou napadeném rozhodnutí v souvislosti s žalobcem podaným odvoláním, k tomu uvedl, že v posuzovaném případě jsou použité automatizované technické prostředky SYDO Traffic Velocity ve vlastnictví města Plzeň a všechny výstupy z nich jsou zpracovány Městskou policií Plzeň a následně Magistrátem města Plzně, Odborem správních činností, oddělením dopravních přestupků, a tudíž žádný soukromoprávní subjekt nemá přístup k datům posbíraným měřicími zařízeními. Odvolání žalobce přitom neuvádí žádnou konkrétní skutečnost, jež by prokazovala, že v dané věci došlo k jakémukoli úniku dat. Ani soudu přitom není zřejmé, jak otázka, zda je město Plzeň výhradním správcem dat posbíraných rychloměrem ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů a garantem zákonnosti s jejich nakládáním, souvisí s odpovědností žalobce za projednávané přestupky.

19. Žalovaný dále v napadeném rozhodnutí konstatoval, že posuzuje skutkové okolnosti případu, a to, zda jsou dodržovány stanovy zákona o ochraně osobních údajů, mu nepřísluší hodnotit, avšak má-li žalobce v této souvislosti nějaké konkrétní podezření, pak je třeba, aby se obrátil na příslušné úřady, např. na Úřad pro ochranu osobních údajů.

20. Z uvedeného je zřejmé, že pokud si žalobce toto vyjádření vyložil jako papalášské směrem k němu, pak přehlédl, že žalovaný konstatoval, že dodržování stanov zákona o ochraně osobních údajů nepřísluší jemu, tedy žalovanému, nikoli žalobci.

21. Nad rámec shora uvedeného soud konstatuje, že zpracování osobních údajů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 upravuje zákon č. 110/2019 Sb. o zpracování osobních údajů. Tento ukládá v § 40 spravujícímu orgánu v souvislosti se zabezpečením zpracování osobních údajů *„přijmout taková organizační a technická opatření, aby zajistil úroveň zabezpečení osobních údajů odpovídající povaze, rozsahu, okolnostem, účelu a riziku jejich zpracování.“* Dle § 46 je správce *„povinen přijmout taková technická a organizační opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení, ztrátě, neoprávněnému přenosu nebo jinému neoprávněnému zpracování nebo zneužití. Tato povinnost platí i po ukončení zpracování osobních údajů.“* Ochranu práv subjektů údajů pak upravuje § 49 odst. 1, dle něhož *„Každý subjekt údajů, který má za to, že správce nebo zpracovatel provádí zpracování jeho osobních údajů, které je v rozporu s ochranou soukromého a osobního života subjektu údajů nebo s touto hlavou, zejména jsou-li osobní údaje nepřesné s ohledem na účel jejich zpracování, může*

a) požádat správce nebo zpracovatele o vysvětlení, nebo

b) požadovat, aby správce nebo zpracovatel odstranil takto vzniklý stav, zejména provedením opravy, doplněním nebo výmazem osobních údajů.“

22. Dle § 50 odst. 1 je ústředním správním úřadem pro oblast ochrany osobních údajů v rozsahu stanoveném uvedeným zákonem Úřad pro ochranu osobních údajů. Právě tomuto úřadu tedy náleží dozorová činnost, přičemž je zároveň jediným dozorovým úřadem s obecnou působností podle GDPR v České republice. V rámci dozorové činnosti, kterou vykonává podle vnitrostátních procesních předpisů, se Úřad postupem podle správního řádu zabývá stížnostmi dotčených subjektů údajů a provádí kontrolní činnost podle kontrolního řádu a plní řadu úkolů, které sledují zkvalitnění a prohloubení ochrany osobních údajů.

23. Z výše uvedeného je zřejmé, že argumentace žalovaného, že mu nepřísluší hodnotit, zda jsou dodržovány stanovy zákona o ochraně osobních údajů, je správná a souladná s právní úpravou. Za situace, kdy žalobce ani nenamítá konkrétní porušení zákonem stanovených

povinností týkajících se ochrany osobních údajů shromážděných v souvislosti s přestupkovým jednáním žalobce, shledává soud argumentaci žalobce spíše jako obstrukční, než věcnou a odůvodněnou, když, jak již bylo konstatováno, by ani hypotetické porušení zákona na ochranu uvedených osobních údajů nemělo žádný vliv na posouzení přestupku žalobce. Má-li však žalobce i přes absenci uvedené argumentace v rámci odvolacího i soudního řízení konkrétní poznatky týkající se porušení zákona o ochraně osobních údajů, pak mu nic nebrání, aby se s žádostí o jejich prošetření obrátil na Úřad pro ochranu osobních údajů.

24. Soud z výše uvedených důvodů neshledal napadené rozhodnutí nezákonným, žalobu neshledal důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.

25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plzeň 4. 10. 2023

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně